

rørende skønt og hjertevindende just derigennem; og

Fra *Island*, den fortryllede Sagaa, udvendig klædt i Is og Sne men med Ild i Dybet, Øen, som knap synes os virkelig men som en Luftspejling over det norlige Hav.

Eder alle hilser vi med trofast Haandslag.

Naar disse Dage er forbi, og vi atter maa skilles, maatte det da være i den Forvisning, at ingen Misforstaaelser skal kunne skille os ad, men at tværtimod en fast Grundvold til en varig Forstaaelse imellem os er lagt.

Lad os ville det — og det bliver saaledes.

Derefter gik man over til Dagsordenen. Efter at have valgt til Vicepræsidenter: Annie Furu-hjelm, Astrid Stampe-Feddersen og Betzy Kjelsberg, aabnedes Forhandlingerne om:

Formerne for et fortsat Samarbejde mellem Nordens Kvindesagsforeninger.

Forslag til Love forelaa fra Danmark, Finland og Sverige. Efter en Forhandling, der tog hele Formiddagen og hele Eftermiddagen, vedtog man Love, hvis Hovedtræk er følgende: Arbejdet er et kvindesagligt, — Møder af større eller mindre Art skal holdes mindst hvert 3. Aar, — hvert Land bærer sine med Samarbejdet forbundne Udgifter, — Optagelse af nye Organisationer sker kun paa anbefaling af de i et Land allerede optagne Forbund.

Sammenslutningen fik Navnet: *Nordiske Kvindesagsforeningers Samorganisation*. Den hilstes med Haandklap og Begejstring, da Ordstyreren erklærede den for stiftet.

Signe Bergmann, Formand for »Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt«, foreslog, at den nydannede nordiske Samorganisation skulde afsende en telegrafisk Hilsen til Præsidenterne for de to store internationale Kvindesammenslutninger: Amerikanerinden Carrie Chapman-Catt, som er Præsident for »Den Internationale Kvindevalgretsalliance« og til den irske Lady Aberdeen, Præsident for »Det Internationale Kvinderaad«. Forslaget vedtoges med Begejstring.

Om Aftenen blev der i »*Läkarresällskapet*«s store Sal afholdt

et offentligt Møde; som var saa stærkt besøgt, at Salen ikke paa langt nær kunde rumme alle de, der ønskede at komme ind.

Emnet var: »Kvinderne og Højnelsen af det huslige Arbejde«. Pladsen tillader ikke, at vi kommer nærmere ind paa de Foredrag, der her holdtes af Skolekøkkeninspektrice *Eline Hansen*, Danmark, *Ilmi Hallsten*, Finland, *Briet Asmundson*, Island, *Margarethe Christensen*, Norge, og *Kerstin Hesselgren*, Sverige. Som en rød Traad gik det gennem alle Foredragene, at det huslige Arbejde bør skattes langt højere, end Tilfældet er og bør varetages som det, det er, et stort, vigtigt, nationaløkonomisk Spørgsmaal, som saaledes gennem Opdragelse og Uddannelse maa faa den Plads i Samfundet, som det fortjener. Samtlige Foredrag var yderst interessante og vil antagelig om kort Tid findes trykt i den Beretning, som, saa vidt vi har forstaaet, den svenske Komité agter at udgive.

Den 11. November

traadte Konferencen sammen for at drøfte, hvilken Stilling de nordiske Kvindesagsorganisationer burde tage til et Opraab, som er sendt ud til samtlige Lande, baa-de neutrale og krigsførende, fra *Madame Duchêne* i Frankrig, og som tager Sigte paa Spørgsmaalet: *Lige Løn for lige Arbejde*. Efter Krigen er der vel ikke et Spørgsmaal i Verden, der vil blive mere brændende. Mændenes Pladser stod tomme, og Kvinderne er glædet ind i dem. Hvorledes skal nu de derigennem opstaaede Forhold reguleres? Madame Duchêne ønsker allerede nu at vække alle Landes Kvinder til Forstaaelse af, hvor vigtigt dette Spørgsmaal er, og hun har stillet forskellige Forslag, bl. a. en indgaaende Undersøgelse i alle Lande og en international Optræden fra Kvindernes Side, saa snart Fredsbetingelserne skal skrives.

Anna Klemann redegjorde for hendes Tanker i et klart og interessant Foredrag, og det vedtoges, at man skulde henvise Spørgsmaalet til den nordiske Samorganisation til nærmere Overvejelse.

For Danmarks Vedkommende kan vi jo tilføje, at vi allerede er saa heldig stillet, at vi har taget

dette Spørgsmaal op, idet D. K., der siden 80—90-erne har diskuteret og indgivet Andragender om dette Krav, jo siden Januar 1916 har haft et Udvalg om denne Sag og i Sommer paa sit Fællesmøde, efter et indledende Foredrag af cand. polit. *Helge Smith*, paalagde Fællesstyrelsen at lade dette Spørgsmaal grundigt belyse i Løbet af Vinteren for derefter at komme det tættere ind paa Livet til næste Aars Fællesmøde.

Et omfattende Undersøgelles-arbejde er allerede taget op indenfor D. K.s Udvalg. Dette Arbejde vil naturligvis faa forøget Interesse, naar man nu ved, at det rimeligvis ogsaa faar international Betydning.

Om Eftermiddagen d. 11. samledes man til et offentligt Møde i *K. F. U. K.s* smukke Sal og havde her atter Lejlighed til at fastslaa, at man i den svenske Hovedstad raader over en hel Række af smukke, velegnede Mødelokaler, som man her i Danmarks Hovedstad næsten maa misunde den svenske Offentlighed.

Fabriksinspektør *Betzy Kjelsberg*, Norge, præsiderede ved dette Møde, hvis Emne var: *Værdsætning af det kvindelige Arbejde*.

Talerne var: *Julie Arenholt*, Danmark, *Annie Furu-hjelm*, Finland, *Björg Blöndal*, Island, *Karen Grude-Kohrt*, Norge, og Seminarieadjunkt *Anna Sørensen*, Sverige.

Efter de interessante Foredrag, som ligeledes senere vil findes trykt, var der en ganske kort Diskussion med Indlæg af en Repræsentant for Sygeplejerstanden, Skolekøkkenlærerinderne o. s. v.

Med dette Møde var Arbejdsprogrammet bragt til Ende, og *Agda Montelius* kunde afslutte en Konference som til de mindste Enkeltheder havde været nyttig og vellykket.

Gæstfrihed — Festlighed.

Svenske Kvinder forstaaar at arbejde. De forstaaar ogsaa at feste, og de forstaaar fremfor alt som Værtinder at give Festen en paa samme Gang stilfuld og hjertevarm Glans.

Hver enkelt Gæst var hele Tiden omgærdet af en overdaadig Omsorg, som tog sin Begyndelse paa Banegaarden og fulgte en til det Sekund, hvor man atter stod